

gen som helst mulighed for at vurdere, hvad man får af tandsundhed for de penge.

Kl. 13.25

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 44 (S, SF, RV, EL og KRF) stemte for, 60 (V, DF og KF) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

20) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 17:

Forslag til folketingsbeslutning om forsøg med sygesikringstilskud til diætbehandling hos autoriserede kliniske diætister.

Af Lone Møller (S) m.fl.

(Fremsat 22/10 2002. Første behandling 31/10 2002. Betænkning 30/4 2003).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lone Møller (S):

Vi har efterhånden nogle gange haft en debat om, hvilke epidemier der er vigtige og ikkevigtige.

WHO har slået alarm. De har sat fedmeepidemien som nr. 1 på deres liste, og samtlige eksperter i dette land har givet meldinger om, at vi står over for et problem, som vi ikke bare kan løse ved at give nogle meldinger og nogle rapporter, som man kan fortolke hver især.

Det er dybt beskæmmende, når i hvert fald medlemmer af regeringspartiet Venstre melder ud, at når folk er overvægtige, er det så at sige deres eget problem. Der er vel ingen i dette Ting, som er i tvivl om, at vi, der vejer lidt for meget, godt selv kunne gøre noget for at komme af med lidt af fedtet, men hvis man lytter til eksperterne, som jo i andre sammenhænge bliver brugt som sandhedsvidner – alt afhængig af hvem man nu kan lide – må man undre sig lidt over

det, når regeringens egne rapporter fra henholdsvis Sundhedsstyrelsen og Ernæringsrådet klart anbefaler, at det er vigtigt at få mulighed for at benytte en diætist i forbindelse med behandling af overvægt.

Forslaget her er et bitte, bitte lille forslag, som måske kunne sætte konkret handling i gang. Ord er der mange af, rapporter er der mange af, men penge er der ikke afsat mange af. Inden der kommer andre herop og spørger, hvad Socialdemokratiet gjorde, mens de havde regeringsmagten, skal jeg skynde mig at sige, at dengang blev der heller ikke afsat penge nok, men nu er problemet så alarmerende, at vi er nødt til at tage det alvorligt.

Regeringen afviser forslaget med den begrundelse, at der er 480.000 ekstremt overvægtige i dette land, og hvis de alle skal gå til diætist, koster det 100 mio. kr. Selvfølgelig skal alle ikke gå til diætist, men forslaget er bare et lille bud på, hvordan man kunne foretage noget konkret handling i forbindelse med at få nedbragt det problem, som samtlige eksperter i dette land siger er det største sundhedsproblem. Lad mig også citere fødevarerministeren, som ved offentliggørelsen af rapporterne fra henholdsvis Sundhedsstyrelsen og Ernæringsrådet sagde, at vi står over for et problem, der vil slå flere ihjel end tobaksrygning.

Men alligevel ønsker regeringen ikke at gøre noget som helst. Jeg har tonsvis af rapporter stående på mit kontor. De er pæne, de er tykke, og der er mange flotte ord i dem, men handling er der ikke. Her er et lille bitte forslag, som kunne hjælpe en stor gruppe, og som ikke koster ret mange penge, og alligevel vælger man at sige: Vi er ikke interesserede, for det, at folk er overvægtige, er deres eget problem. Jeg synes, man burde skamme sig, når man kan komme med sådan nogle udtalelser.

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Jeg vil bare påpege over for fru Lone Møller, at til forskel fra den tidligere regering er denne regering jo kommet med en handlingsplan for en indsats over for svært overvægtige. Det er dog en forskel.

Der er stillet et konkret forslag om, at vi på sigt skal bruge 450 mio. kr. på at give diætvejledning til overvægtige, uden at der er fremført nogen dokumentation for, at det virker. Vi skal sætte ind på en lang række områder, men først og fremmest drejer det sig om forebyggelse. Her i

uge 20 kunne vi alle sammen bidrage ved at gå op ad trappen i stedet for at tage elevatoren, men først og fremmest drejer det sig om forebyggelse, og når vi skal prioritere, prioriterer vi altså forebyggelse frem for at bruge 450 mio. kr., der ikke er anvist finansiering for.

Kl. 13.30

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Nu har hr. Hans Andersen jo ikke siddet så længe her i Folketinget, og derfor kan det jo være svært at følge med i alt, hvad der sker.

Den forrige regering fremlagde faktisk – hvis hr. Hans Andersen har tid til at høre efter, for det kunne jo være, at hr. Hans Andersen havde lyst til at læse det – et meget flot handlingsprogram om forebyggelsesindsatsen på udvalgte områder, mens den handlingsplan, hr. Hans Andersen nu bryster sig af, jo ikke er kommet fra regeringen. Den er kommet fra Sundhedsstyrelsen som opfølgning på den tidligere regerings handlingsplan på forebyggelsesområdet.

Så kan jeg overhovedet ikke finde ud af, hvad det er for 450 mio. kr., hr. Hans Andersen taler om. Hvis man ser på finansieringen af forslaget, er udgifterne i størrelsesordenen 16-17 mio. kr. Det er det, man regner med, det vil koste, hvis et udvalgt antal af de overvægtige vil benytte sig af tilskuddet til diætister. Jeg tror nemlig ikke på, at samtlige 450.000 vil gå til diætist, og det er heller ikke intentionerne med forslaget. Det er ikke det, der er lagt op til, for det er klart, at hvis samtlige overvægtige skulle gå til diætist, ville der blive en frygtelig lang ventetid, fordi vi vel kun har 350 praktiserende diætister i dette land.

Hr. Hans Andersen siger, at der ikke er dokumentation for, at forslaget vil virke. Jeg vil godt spørge hr. Hans Andersen, om han har læst de evalueringsrapporter, der er lavet om forsøgene med personer, der har været under diætistbehandling. De forsøg har i hvert fald haft en mere effektiv virkning end ordinering af slankemidler med sygesikringstilskud, som overhovedet ikke virker.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 46 (S, SF, RV, EL og KRF) stemte for, 55 (V, DF og KF) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

21) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 65:

Forslag til folketingsbeslutning om homoseksuelle pars mulighed for at adoptere og blive plejeforældre.

Af Marianne Jelved (RV) m.fl.

(Fremsat 9/1 2003. Første behandling 16/1 2003. Betænkning 8/5 2003).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Forslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Ingen bad om ordet

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 38 (S, SF, RV og EL) stemte for, 59 (V, DF, KF og KRF) imod; 7 (Poul Andersen (S), Claus Larsen-Jensen (S), Bjarne Laustsen (S), Erik Mortensen (S), Jørn Pedersen (S), Frode Sørensen (S) og Charlotte Dyremose (KF)) stemte hverken for eller imod.

Kl. 13.35